

полягає в тому, щоб розробити такий механізм матеріального і нематеріального стимулювання, який націлював би трудові колективи на досягнення високих результатів.

Таким чином, якщо не точно нараховувати заробітну плату, то це автоматично тягне за собою серію помилок і порушень в обліку. Наприклад: податку на доходи фізичних осіб, єдиного соціального внеску та податку на прибуток. Єдиною можливістю уникнути таких помилок – володіти достатнім рівнем знань для проведення будь-яких розрахунків, які відносяться до сфери оплати праці та вирішення більшості основних проблем, які виникають у цій галузі.

Список використаної літератури

1. Безпалько О.С. Вдосконалення обліку заробітної плати працівників підприємства. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2018/вдосконалення-обліку-заробітної-пла/>.

2. Закон України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95–ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>.

3. Починок Н.В. Взаємозалежність соціальних стандартів та інтелектуального капіталу підприємства. Актуальні проблеми розвитку обліку, аналізу, контролю і оподаткування у контексті Європейської інтеграції та сучасних викликів глобалізації : матеріали VIII міжнар. наук.-практ. конф. Львів : Вид-во ЛТЕУ, 2018. С. 267-269.

4. Починок Н.В. Заробітна плата працівників за правилами вітчизняного законодавства. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., 10-11 жовтня 2014 р. Тернопіль : ТНЕУ, 2014. С. 100-101.

Віта Торяник

ФОРМУВАННЯ ТА ВИБІР СТРАТЕГІЙ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ УПРАВЛІНСЬКОМУ ОБЛІКУ

Термін «антикризове управління» останнім часом отримав значне поширення, проте єдиного тлумачення чи підходу до його визначення – немає.

Сучасна економічна ситуація українського підприємництва змушує теоретиків та практиків шукати та реалізовувати нові, ефективніші шляхи для подолання кризи, спричиненої як внутрішніми, так і зовнішніми факторами.

Українські реалії сьогодення показують, що наявність стратегії антикризового управління є важливою на будь-якому етапі ланцюжка створення цінностей.

Поняття антикризового управління зазвичай трактують як управління підприємством в умовах економічної кризи або при загрозі банкрутства. Також, зазвичай воно асоціюється з діяльністю антикризових керівників в рамках судових процедур банкрутства

Стратегія антикризового управління- це сукупність дій, послідовність прийнятих керівних рішень та комплекс заходів, що дають змогу оцінити, спрогнозувати, проаналізувати і виробити потрібну стратегію системи впливу на підприємство, з метою уникнення банкрутства та мінімізації наслідків кризи.

Іншими словами, можна стверджувати, що основною метою антикризової політики може бути безліч потреб підприємства: забезпечення або підтримка конкурентоспроможності, виживання підприємства, підвищення якості продукції, задоволення потреб клієнтів, оптимальне використання сильних сторін підприємства, для досягнення переваги над конкурентами, тощо [1].

Важливо також зазначити, що негативний вплив на підприємство різних чинників зовнішнього та внутрішнього середовища може спровокувати ситуацію, коли забезпечення ефективного управління підприємства шляхом економічного розвитку методів функціонального менеджменту майже неможливо.

В такому випадку стає необхідним використати концептуальні підходи ситуаційного, антикризового менеджменту, для якого необхідна розробка, прийняття і контроль виконання раціональних, але іноді кардинальних управлінських рішень для вирішення існуючих проблем підприємства.

На жаль, на сьогодні дуже велика кількість підприємств перебуває у важкому фінансовому становищі, тому це лише підвищує актуальність запобігання кризових явищ і розробки заходів для виходу підприємств з кризових становищ [2, с. 4].

Стратегія антикризового управління має забезпечити безперервний моніторинг потенційних і наявних кризових становищ, здійснити планування та реалізацію антикризових заходів, для того, щоб зберегти задовільний фінансовий стан підприємства або забезпечити його відновлення та функціонування [3].

Багато науковців вважають, що антикризове управління більше все ж таки спрямовується на недопущення появи кризи на підприємстві.

Також можна стверджувати, що політика антикризового управління починає реалізовуватись лише під час настання кризової ситуації, але це може

привести до ліквідації підприємства, або, скоріше до термінового впровадження заходів для його фінансового оздоровлення.

Вибір стратегії антикризового управління для підприємства зазвичай розглядають одночасно з теоретичної, практичної то методичної сторін.

Якщо говорити про теоретичну частину то тут потрібно встановити й обговорити питання вибору стратегії антикризового управління підприємством, так як антикризовий менеджмент є стратегічним і покликаний вирішити довгострокові завдання.

Щодо методичної частини питання, то вона має сенс лише тоді, якщо стратегії управління мають набір характерних рис, що дозволяють виокремити типові стратегії, тобто намітити їх типологію.

І звісно, дане питання є практичним, бо є значною допомогою в роботі керівників, що завідують антикризовими питаннями. Їм стає не потрібно розробляти нові стратегії, а можна розробити і запроваджувати єдину модель антикризового управління, попередньо адаптувавши її для умов певного підприємства і його конкретного кризового стану.

Отже, можна зробити висновок, що в системі вибору стратегії антикризового управління підприємством особливу увагу необхідно приділяти питанням удосконалення методичного забезпечення діагностування фінансово-економічних показників задля підвищення об'єктивності результатів виникнення кризової ситуації й вибору інструментів впливу на них. Системна реалізація заходів у рамках стратегії антикризового управління сучасним підприємством є основою для зміцнення антикризового потенціалу сучасних підприємств.

Список використаної літератури

1. Olson D. J. Public Port Accountability: A Framework for Evaluation. Urban Ports and Harbor Management: Responding to Change Along U.S. Waterfronts. – 2008. – 259 p.
2. Польова О. Л. Вибір стратегії антикризового управління підприємством. №11. 2015. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4597>.
3. Гринчуцький В. І., Ляхович Л. А. Антикризове фінансове управління підприємством в сучасних умовах господарювання. Інноваційна економіка. № 3 (22). 2011. С. 28-33.
4. Кузнецов Є. С. Суть антикризового управління та принципи його здійснення. Ефективна економіка. № 10. 2012. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1488>.